

Sudoku v lese

Letošní Mistrovství Evropy v trail orienteringu, které hostilo sousední Slovensko, se českým závodníkům s postížením skutečně vydalo. V závodě štafet vybojovali Hanka Doležalová, Pavel Ondrák a Jana Kostová (na snímku) zlato. Jana navíc přivezla i stříbrnou medaili z individuálního závodu. Vice o této zajímavé disciplíně, ve které totik nezdělí na druhu postížení a se kterou se dá začít kdykoli, najdete v rubrice Aktivně na str. 28.

Foto: Jan Šilpoch

Orienták jako sudoku

Současná pravidla orientačního běhu pro závodníky s postižením eliminovala složku rychlosti – musíte se umět především správně rozhodnout. Každý závod je tak zkrátka hádanka s tajenkou.

Text MICHAELA ZINDELLOVÁ
Foto JAN ŠILPOCH

Jak se dozvědět důležité informace o možnostech této disciplíny? Skutečný gejzír dat nám poskytl Bohous Hulka (44 let), který učí pracovat děti s počítací. Doma na něj cekají manželka a krásná dcera.

Poměrně brzy po svém úraze (2001) přišel do kontaktu s „orientákiem“ v Centru Paraple a dospěl k závěru, že totéž bude sport pro něj. „Líbilo se mi, že i když se jako paraplegik na vozku dobré pohybují, zapojí i mozek.“ vysvětluje a pokračuje. V nabídce sportu mi tenhle připadá nejrůznější. Bavit mě používání mapy, rozhodování, kudy se vydat! vypírá někdejší vedoucí orientačního oddílu při SKV Praha.

ZMĚNA KLÍČOVÝCH PARAMETRŮ
Na začátku 21. století se „orienták“ pro sportovce s postižením prakticky val ještě způsobem, který kopíroval disciplínu pro „zdravé“. Dnes vypadá na vrcholové úrovni docela jinak. Významným mezníkem pro celou disciplínu u nás bylo, že se Češi chopili možnosti pořádat mistrovství světa (2008), ale už ve formátu „trail orienteering“, tedy s odlišnými parametry. Ve světě se již jednalo o etablovou disciplínu, vysvětluje Bohous Hulka.

Orienták bývá skutečně běh na dlouhou trať. Našemu nejmladšímu reprezentantovi je patnáct let a donedávna reprezentoval i Boris Dvorský, kterému je osmdesát pět let. Na věku tady opravdu nezáleží, začít se dá kdykoli.

.Klíčovou věc je nyní vybrat si správný lampion bez nutnosti k němu dojet, o to přesněj je ale potřeba mapa přečíst. Prosí taková křížovka nebo sudokú v přírodě?

Aši rok před mistrovstvím vyrazil

ma malá skupinka na „zkoušenou“ do Skandinávie, kde je čekalo poznání „trail“ je skutečně těžký, mentálně i fyzicky. Bylo ovšem jasné, že právě tato varianta poskytuje závodníkům srovnání s lidmi z celého světa, na stejně trati se dají závodit i s nehandicapovanými závodníky.

V roce 2008 už tak Česká republika poskládala pro mistrovství světa v Olomouci slušný reprezentační tým, tehdy ovšem ještě nepadla medaile pro domácí, to až později. Za deset let jsme pokročili; vypočítává ostrfěný závodník a sportovní činovník. „Nás progres se ukázal jako kvantitativní

Bohus Hulka
při mistrovství
Evropy 2018
v slovenské
Senici.

i kvantitativní zároveň. Máme svého zástupce v mezinárodním svazu už několik měsíců na další termínu závodu. A pak, disponujeme i schopnými mapami a starteli závodu.“

POSTUPEM NA VRCHOL

Během nedávnoho mistrovství Evropy na Slovensku tvoril na tým o čtrnácti lidéch asi největší výprava. Nikdo ale nebyl „do počtu“. Například všechny české stafety končily do páteho místa. V individuálních závodech kde se sčítaly výsledky z obou dnů opět zazářila Jana Kostová (13). Její výkonnost v orientačních závodech zustává doma i v mezinárodních mítříku stabilně vysoká.

Naozajské se předeříčí lety ocita poté, co jí praskla čevaka v hrudní části mych. Tehdy při trochu zpoždění na vozku však dokázala skutečně mnohé vzdále se, porodila

V nabídce sportů mi „orienták“ připadal nejpřízlivější. Bavit mě používání mapy, rozhodování, kudy se vydat!

dvojčata, pracuje v cestovním ruchu. Dnes patří k nejlepším v takzvaném trail – orienteeringu a na výčet jejich ocenění nemáme dostatek míst. Alešpon jeden uspěl za všechny – v roce 2013 přivezl z mistrovství světa ve Finsku zlato mezi ženami v kategorii Paralympic.

Jana sama své sezony definuje krátce. „Objedala jsem většinu závodů od roku 2010, o rok později jsem poprvé reprezentovala ve Francii. v posledních letech se pochybuji v první desítce. Cílem deje závodim, tím je to lepsi. Specializuju se na trail orienteering (trail O), kde lustit problémy, jde především o to napasovat dobré terén na mapu. Nejvíce se citím, když jedu za sebe, kde mám trochu více stresu, abych podávala lepší výkon.“ říká zkušená sportovkyně, která od roku 2012 vede orientační oddíl v SKV Praha a je také členkou Trail O Athletes Commission v Mezinárodní federaci orientačního sportu (IOF).

Orientační závody pro zájemce s postižením

Orientační oddíl Sportovního klubu vozíčkářů Praha – jediný oddíl v ČR, založený v roce 2004, v současnosti disponuje desítkou aktivních závodníků na vozku. Jedna se o sportovní disciplínu v přírodě – bud' rychlostní orientační závod, neb' částeční trail orienteering (trail-O), kde záleží na sestavení výpravy a členování významných míst. Orientační závodník s postižením může eliminovat tělesné handicapy, umožňuje závodníkům s postižením poražet závodníky bez něj. Mezi účastníky nevyšších soutěží jsou i významní světoví šampioni.

Více na stránkách www.skvpraha.org

Při zajmu o tento sport
kontaktovale primo Bohouše Hulku
nebo Janu Kostovou (kontakty
najdete na www.skvpraha.org/
sport/ozvl/)

- Oddíl rád poskytné podporu novým zájemcům o tento disciplínu.
- Vybavení k zapůjčení – buzola, čip, držák na mapu
- Čestovní náklady a náklady na asistence se z velké části propázejí, a to i za účast na závodech evropských pondělání

NA VĚKU NEZÁLEŽÍ

Orienták byl skutečně běh na dlouhou trať. Našemu nejmladšímu reprezentantovi je patnáct let a donedávna reprezentoval i Boris Dvorský, kterému je osmdesát pět let. Na věku tady opravdu nezáleží, začít se dá kdykoli. Oddíl uvítá každou novou tvář, aby se vytvořil prostor pro přírozenou generaci výměnu.

Máte snad zájem? V kalendáři závodu na stránkách SKV najdete úkoly pro začátečníky. A ve spolupráci s Centrem Paraple pořídí orientační oddíl SKV také závody vhodné pro začátečníky. Trail orienteering má dnes několik podob: individuální, stafetový, nebo tempo (rychlostní). „Treba stafeta je umíkání v tom, že se ze závodníka, soupeře, stává kolega, tříme me spolu za jeden prováz“ přitakávají Jana Kostová a Bohous Hulka. ■